

«Καληνύχτα, μητέρα»

Στο νέο θαυμάσιο θέατρο «Αργώ», ένα πραγματικά λειτούργικό και αισθητικά έξοχο θέατρο στην εκτός κέντρου νέα πιάτσα, όνειρο και πραγμάτωση της Αιμιλίας Υψηλάντη, παίζεται το έργο της Μάρσα Νόρμαν «Καληνύχτα, μητέρα». Ένα σκληρό θέμα γραμμένο με διάκριση, πικρό χιούμορ, μέτρο και άπειρη, στο βάθος, τρυφερότητα, όταν στην επιφάνεια κυριαρχεί η πικρία, η κατάθλιψη και η αντιπαλότητα.

Μια απλοϊκή, επιπόλαια μητέρα, μια αδιάφορη και κλεισμένη στον κόσμο της βρίσκεται ξαφνικά απέναντι σε μαύρο φως! Τα παιδιά της είτε βουλιάζουν στα ναρκωτικά και στην αλητεία είτε στην αρρώστια και στην παρεπόμενη κατάθλιψη. Το θέμα του έργου είναι άκρως ενδιαφέρον παρ' όλο που η συγγραφέας από τον φόβο πιθανόν μήπως οδηγήσει η παράσταση σε κατάθλιψη και τους θεατές το έχει προικίσει με χιούμορ, μια γοητευτική φλυαρία και γραφή κωμωδίας πθών. Πάντως πρέπει να ομολογήσει κανείς πως ένα

τέτοιο θέμα, όπου μια άρρωστη κόρη ανακοινώνει στη μητέρα της ότι θα αυτοκτονήσει σε δύο ώρες (όσο κρατάει η παράσταση), διάβημα που θα πραγματοποιηθεί, γίνεται αφορμή να θαυμάσουμε τους συγγραφικούς ελιγμούς, τις διαστολές του χρόνου, την ανάλυση των κινήτρων, των ματαιώσεων, των υπεκφυγών και της μητρικής αμέλειας ή αδιαφορίας που καταγράφονται με άκρως θεατρικό τρόπο.

Το έργο ξεκινάει ως μακάβρια φάρσα και τελειώνει ως τραγωδία. Γιατί αυτή η αδιάφορη μάνα, που δεν κατορθώνει ούτε αυτή τη φορά να πείσει τα παιδιά της, βουλιάζει στην ερημία της άδειας ζωής της έχοντας πια συνειδητοποιήσει τις ενοχές της.

Το έργο μεταφράστηκε με θεατρικό ρυθμό και με γνώση των χαρακτηριστικών των δύο γυναικών από τον Χρήστο Δήμα και την Υψηλάντη. Τα σκηνικά και τα κοστούμια ανήκουν στην Κική Πίττα, που μ' αυτή την εργασία της μπήκε πλησίον, με κύρος, στην αρένα της όψεως.

Η Κική Σελιώνη έδωσε φυσικότητα στην κίνηση αλλά με φαντασία «χορογράφη-

σε» το τραγικό μονολογικό φινάλε. Όπως πάντα ποιητική η φωτιστική φαντασία της Ντεκώ.

Η παράσταση είναι ένας θρίαμβος της μεγάλης υποκριτικής. Κατ' αρχάς, νομίζω, πως η Αιμιλία Υψηλάντη έδωσε τον καλύτερο ως τώρα ρόλο της. Ήταν λιπή, ρητή, ψυχρή και απόλυτη στην εμμονή της χωρίς κορόνες και συναισθηματικούς εκβιασμούς του κοινού.

Η Δέσποινα όμως Μπεμπεδέλη, που δεν χρειάζεται πια να αποδείξει πως είναι η μεγαλύτερη ρολίστα της γενιάς της, δημιούργησε ένα ρόλο εντελή. Μάθημα υψηλής υποκριτικής ο τρόπος που αυτή η δασκάλα τεχνικής μετατρέπει τους γυμνασμένους μηχανισμούς της σε παραγωγούς αισθήματος. Ο τρόπος με τον οποίο κρατώντας πεντακάθαρα τον κεντρικό άξονα του χαρακτήρα κάνει μια πληθώρα από αντιφατικά και αλληλοσυγκρουόμενα συναισθηματικά ποικίλματα, μουσικές σχεδόν καντίζες, μας οδηγούν κατ' ευθείαν στον τρόπο της Κατίνας Παξινού. Ο εξπρεσιονισμός και των δύο μας διδάσκουν πως αυτή η μείξη εκφραστικής προτεραιότητας αντί να πνίγει το συναίσθημα δημιουργεί γύρω του ένα παραβολικό φεγγίτιο.

Μ' αυτή την παράσταση κάνει ευοίωνη είσοδο στη θεατρική μας αγορά ο επιτυχημένος κινηματογραφιστής Χρήστος Δήμας.

INFO

Οι παραστάσεις του έργου «Καληνύχτα, μητέρα» συνεχίζονται στο θέατρο «Αργώ» (Ελευσινίων 15, Μεταξουργείο, τηλ. 010-5201.684-5).

Η Αιμιλία Υψηλάντη και η Δέσποινα Μπεμπεδέλη στην παράσταση «Καληνύχτα μητέρα», που παρουσιάζεται στο θέατρο «Αργώ»

